

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 5/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín vo veci sp. zn. 6 C 41/97 a takto

r o z h o d o l:

Sťažnosť V. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. novembra 2005 doručené podanie V. S., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré bolo označené ako „Sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 41/97 o návrhu na vydanie poľnohospodárskej pôdy a náhradu vzniknutej škody z poľnohospodárskeho výnosu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ predložil Okresnému súdu v Trenčíne návrh žaloby na začatie konania vo veci vydania poľnohospodárskej pôdy v k. ú. K. o celkovej výmere 1 913 m² a náhrady vzniknutej škody z poľnohospodárskeho výnosu od roku 1991 až do vydania nehnuteľnosti ako i škody spôsobenej obrobením úhorom ležiacej pôdy proti odporcovi Roľnícke družstvo podielnikov Ch. Žaloba bola Okresnému súdu v Trenčíne doručená dňa 24. 1. 1997 a je vedená pod sp. zn. 6 C 41/97...

keďže Okresný súd v Trenčíne bol... nečinný, bol som takto donútený obrátiť sa so sťažnosťou na Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý nálezom IV. ÚS 164/03-39 zo dňa 22. januára 2004 rozhodol okrem iného, že prikazuje Okresnému súdu v Trenčíne v konaní pod sp. zn. 6 C 41/97 konať bez zbytočných prieťahov. Od rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky... uplynuli ďalšie takmer dva roky a súd vo veci znova nekoná a konanie, ktoré bolo uskutočnené je neefektívne konanie.

Rozsudok Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 9. 11. 2005 je nespravodlivý rozsudok na ktorý si po jeho obdržaní v stanovenej lehote podám odvolanie.“

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Okresný súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 41/97 porušil základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tak spravodlivo rozhodol.

2. Okresnému súdu v Trenčíne prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 41/97 konal bez zbytočných prieťahov a tak spravodlivo rozhodol.

3. *V. S. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 200. 000.- Sk, ktoré mu je Okresný súd v Trenčíne povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohoto nálezu.*

4. *Okresný súd v Trenčíne je povinný zaplatiť náhradu všetkých trov konania týkajúcich sa uvedeného súdneho sporu, ktoré sťažovateľ predloží najneskoršie do troch dní so súhlasom súdu, vrátane trov právneho zastupovania do jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti tohoto nálezu.*“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry

ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. IV. ÚS 144/03, I. ÚS 74/05, II. ÚS 190/05).

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...“, a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote...“.

Preskúmaním konania pred okresným súdom vo veci sp. zn. 6 C 41/97 v období po vydaní a doručení nálezu ústavného súdu č. k. IV ÚS 164/03-39 z 22. januára 2004 ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti a dospel k nasledovným záverom:

Po vydaní označeného nálezu ústavného súdu a po príkaze konať okresný súd v predmetnom konaní ďalej postupoval takto:

Okresný súd vydal 16. marca 2004 uznesenie č. k. 6 C 41/97-69, ktorým sťažovateľovi nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Uznesenie bolo účastníkom doručené 29. marca 2004, resp. 30. marca 2004.

Ďalej bolo okresnému súdu doručené 7. apríla 2004 odvolanie sťažovateľa proti tomuto uzneseniu. Okresný súd predložil 14. apríla 2004 vec Krajskému súdu v Trenčíne ako súdu odvolaciemu.

Krajský súd v Trenčíne doručil 17. februára 2005 okresnému súdu svoje uznesenie sp. zn. 17 Co 89/04 zo 7. februára 2005, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov. Okresný súd predmetné uznesenie doručil účastníkom konania 25. februára 2005, resp. 16. marca 2005.

Zo stanoviska okresného súdu doručeného ústavnému súdu 9. januára 2005 vyplynuli tieto ďalšie skutočnosti:

„Na základe úpravy súdnej tajomníčky zo dňa 24. 3. 2005 bolo dňa 8. 4. 2005 účtárňou súdu do spisu oznámené, že súdny poplatok 956,- Sk z návrhu na začatie konania v časti o zaplatenie náhrady škody a náhrady ušlého zisku nebol navrhovateľom zaplatený.

Dňa 14. apríla 2005 vydala sudkyňa vo veci uznesenie č. k. 6 C 41/97-83, ktorým zastavila konanie v časti o zaplatenie náhrady škody a náhrady ušlého zisku z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Dňa 22. 4. 2005 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa, na ktorom bol kolkovými známkami zaplatený súdny poplatok 956,- Sk a následne dňa 12. 5. 2005 aj odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu o zastavení konania zo dňa 14. apríla 2005.

Dňa 23. mája 2005 vydala sudkyňa vo veci uznesenie č. k. 6 C 41/97-88, ktorým podľa § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch uznesenie o zastavení konania... zrušila. V rovnaký deň vydala sudkyňa uznesenie č. k. 6 C 41/97-90, ktorým pripustila zmenu návrhu na začatie konania (rozšírenie návrhu v časti o zaplatenie náhrady škody a náhrady ušlého zisku o úroky z omeškania). Uznesenia boli účastníkom doručené dňa 26. 5. 2005, resp. 13. 6. 2005.

Dňa 21. 9. 2005 vytyčila sudkyňa vo veci pojednávanie na deň 9. 11. 2005.

Dňa 9. 11. 2005 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom súd vec prejednal, pripustil zmenu návrhu na začatie konania ako to na pojednávaní navrhol navrhovateľ (zmena súm náhrady škody a náhrady ušlého zisku; vymedzenie spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, ktorý žiada navrhovateľ vydať od odporcu) a následne vyhláseným rozsudkom návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Písomné vypracovanie rozsudku bolo zástupcovi odporcu doručené 9. 12. 2005 a navrhovateľovi 27. 12. 2005. Do dnešného dňa nebolo súdu odvolanie proti rozsudku zo strany niektorého účastníka doručené.“

Z uvedeného vyplynulo, že okresný súd v zásade konal vo veci sťažovateľa (aj so zreteľom na správanie samotného sťažovateľa) plynulo a rozhodol v jeho veci 9. novembra 2005. Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd so sťažnosťou 28. novembra 2005, t. j. v čase, keď o veci bolo už rozhodnuté, aj keď rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 27. decembra 2005.

Keďže uvedené skutočnosti nesignalizovali, že okresný súd v uvedenom období konal so zbytočnými prietahmi, ktoré by mohli spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a v čase doručenia jeho sťažnosti okresný súd v jeho veci už rozhodol, bolo potrebné odmietnuť sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2006